

2012-04-09 14:56 CEST

Att trola bort en kvarts miljon fattiga barn

Newsmill 12-04-03.

Fattigdom provocerar. Men det är också provocerande att prata om fattigdom. På annat sätt är det svårt att tolka de kritiska röster som höjts mot vårt arbete med att sätta barnfattigdomen högt på den politiska agendan. Nu senast är det Fredrik Segerfeldt som här på Newsmill påstår att det inte finns någon barnfattigdom i Sverige, en slutsats han drar på grund av att han tycker att den gräns för vilka barn som ska anses vara fattiga är för högt satt. Redan där haltar resonemanget, men innan vi går längre in i fattigdomsgränsdragningarnas komplexa värld, först några ord om globala jämförelser.

Segerfeldt menar att utifrån hans globala perspektiv finns bara utsatta barn i länder där varje dag bokstavligen är en kamp för överlevnad. Rädda Barnen är inte okunniga om förhållanden i omvärlden, vi är verksamma i över 100 länder, en del av dem svårt plågade av våldsamma konflikter eller med svaga och korrumpierade statsmakter. Men att omvärlden ser ut på ett visst sätt innebär inte att vi i Sverige måste jämföra oss med den i alla lägen.

Med Segerfeldts argumentation blir nästa löneförhandling en svår nöt att knäcka för den anställde på vilken arbetsplats som helst i landet, "Jaha, och varför menar du att du är värd dubbelt så mycket som dina kollegor i Polen?", eller för den som söker stöd hos försäkringskassan, "Ja, men varför ska inte du kunna arbeta med förslitningsskador, när arbetarna i Bangladesh tvingas göra det?" Och det kan också bli tufft att söka vård när man riskerar att konfronteras med att "i USA behandlar man inte den här typen av krämpor om man inte har en särskild sjukförsäkring, så varför ska vi ta hand om dig här?"

Så fungerar det inte, av den enkla anledningen att vi i Sverige själva sätter måttstocken för vårt samhälle och för vår levnadsstandard. Det tror jag att Segerfeldt tycker är bra. Men han menar att en stor och viktig grupp ska vara undantagna från detta synsätt. Barnen. För dem gäller att deras liv ska jämföras med barns liv i andra länder. Om den jämförelsen utfaller till Sveriges fördel, då har ingen anledning att beklaga sig.

Men vi har all anledning att beklaga det faktum att nästan en kvarts miljon barn i Sverige saknar ekonomiska resurser för att kunna få det som det svenska samhället menar ska vara varje barns rättighet: En skälig levnadsstandard enligt svenska mått. Att denna rätt finns till är inget som Rädda Barnen har kommit på, det står inskrivet i FN:s konvention för barnets rättigheter (Barnkonventionen). Enligt denna har varje barn både rätt till utveckling (art 6), och rätt till den levnadsstandard som krävs för att säkerställa barnets utveckling (art 27). Det handlar enligt konventionen inte enbart om mat, kläder och bostad, utan även om barnets fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling. Detta ska genomföras till det yttersta av statens resurser (art 4) vilket ska tolkas som att högre krav ska ställas på stater med större ekonomiska möjligheter.

Detta om globala perspektiv, nu till fattigdomsgränsen. Segerfeldt hånar vår fattigdomsgräns, som han menar ligger över snittlönen i många andra länder. Fakta är följande: Vi utgår bland annat från en norm som SCB använder - låg inkomststandard. Detta är den summa som SCB bedömer är miniminivån för att kunna försörja en familj med kostnader för boende och basbehovet av mat och kläder, samt barnomsorgsavgifter. För en tvåbarnsfamilj med sammanboende föräldrar hamnar gränsen för låg inkomststandard på 17 470 kronor i månaden. Exakt vilken del av familjens enligt SCB nödvändiga omkostnader tycker Fredrik Segerfeldt ska strykas? Notera också att i den disponibla inkomsten räknas även bidrag in. I genomsnitt består den disponibla inkomsten för en tvåbarnsfamilj av 14 procent familjestöd (främst barnbidrag), vilket innebär att den lönenivå som Segerfeldt hänger upp sitt resonemang på i själva verket är betydligt lägre.

Rädda Barnen önskar inget hellre än att vi lämnar diskussionen om beräkningsmetoder bakom oss och fokuserar på att hjälpa de barn som lever i ekonomisk utsatthet. Vi kallar dem fattiga. Fredrik Segerfeldt vill inte att vi kallar dem det. I övrigt är det oklart om han vill något överhuvudtaget.

Elisabeth Dahlin, generalsekreterare

[Rädda Barnen](#) är en politiskt och religiöst obunden folkrörelse med verksamhet både i Sverige och internationellt. Med Barnkonventionen som grund arbetar vi för att barn ska få det bättre och för att barns rättigheter ska respekteras.

Följ oss på:

[Twitter](#)

[Facebook](#)

Kontaktpersoner

Rädda Barnens pressjour

Presskontakt

Tillgänglig för journalister mellan klockan 08.00 och 20.00.

press@rb.se

08-698 90 90

Anne Thorngren

Presskontakt

Pressekreterare

Svenska frågor

anne.thorngren@rb.se

0723-57 67 56

Åsa Runström Awad

Presskontakt

Pressekreterare

Internationella frågor

asa.runstrom.awad@rb.se

0733-55 34 33